

Det andliga livet förverkligas genom lagen, 5:17-48, genom gudstjänsten 6:1-18 och genom de goda gärningarna, 6:19-7:12.

1. Ingen kan tjäna två herrar

- a) Under ett helt liv samlar människan på sig en skatt. Antingen samlar du på dig en skatt här på jorden eller i himlen. Det avgörs av ditt eget hjärta. Här gäller det att vara på sin vakt. Tanken med talet om ögat är att i ögat avspeglas människans moraliska kvalitéer, det vill säga där ser du hennes hjärta. När det därför sägs att ditt öga är sjukt, fördärvat eller grumlat syftar det på ditt hjärta. Om en människa lever helt och odelat för Gud är hennes hjärta och liv helt och riktigt. Då lyser det upp hela hennes tillvaro. Men om hennes hjärta har slocknat blir det mörkt i hela huset.
- b) Det går inte att var ljum i sitt förhållande till Gud. Här talas det om att hata ... älska. Detta ordpar används ibland i försvagad form och har då betydelsen "hålla fast vid ... inte bry sig om", som också framgår av fortsättningen av versen. Helt i enlighet med vad som sagts tidigare gäller det att "hålla sig till Gud", med hela sitt odelade hjärta.
- c) Håller du dig till Gud eller Mammon?

2. Bekymra er inte

- a) I hela avsnittet talar Jesus om den bekymmerslöshet som följer av tron. Temat upprepas tre gånger, i v 25, 31 och 34.
- b) Vi kan fråga oss hur det är möjligt att vara fri från bekymmer och Jesus ger oss här tre skäl. För det första ska vi jämföra oss med fåglarna och blommorna. De bekymrar sig inte och ni är mycket mer värda än de och så mynnar denna tanke ut i uttrycket "ni trossvaga" eller "klentrogna" i Giertz' översättning. Det andra argumentet tar fasta på hedningarnas jakt efter Mammon. De inser inte vår himmelske far vet vad vi behöver redan innan vi bett Honom om det. Men vi vet att det är så och ber därför tryggt om vårt dagliga bröd. Det tredje skälet är att bekymmer förmörkar den dag som är. Var dag har nog av sin egen plåga och därför är det dumt att oro sig för morgondagen.
- c) Denna gåva ingår i trons frihet.

3. Det växer av sig själv

- a) Denna tes vill jag tillämpa på den gemenskap vi kristna har med varandra. När Jesus säger: "Se på ängens liljor, hur de växer", vill han att vi ska förstå något. Många kristna har här ett grumlat öga. De handlar som om vi människor i vår egen kraft kunde ge växt. De förväxlar församlingens verksamheter med verksamheten i ett företag vilket som helst. Genom en god planering, bra program och fin marknadsföring kan vi samla mycket folk.
- b) Men det har väldigt lite med livet att göra. Församlingen är inget mänskligt företag, utan ett gudomligt. Han ger växten. När Gud är i centrum växer gemenskapen av sig själv. Mark 4, 1 Kor 3,

c) Denna vecka ska vi tänka på att endast ett är nödvändigt och det är att ha sitt hjärta hos Gud och att låta Honom verka.